Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 151. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 8, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 8-го СЕРПНЯ 1996 р. Ч. 151. РІК CIII.

Нагородили Президента України

Вашінґтон (Амбасада України). — Церемонія вручення Президентові України Леонідові Кучмі нагороди організації „Правна ініціятива для країн Східньої і Центральної Европи" Американської асоціяції адвокатів відбулася в Орландо, Фла. Цю щорічну нагороду присуджується лише керівникам держав за видатні успіхи в розвитку демократії і правної реформи.

На доручення Президента нагороду прийняв голова Адміністрації Президента України Дмитро Табачник. Він передав теплі вітання від Л. Кучми і зачитав його листа подяки. „Як підтримку курсу на побудову в Україні правної держави, що базується на загально визнаних вартостях людської цивілізації", оцінив Президент України надання цієї нагороди. У своїй промові Д. Табачник відзначив поступ України на шляху до створення правної держави, яскравим підтвердженням чого стало ухвалення нової Конституції України.

В церемонії вручення взяли участь близько 700 представників Асоціяції американських адвокатів і української громади в ЗСА. Серед виступаючих була постійний представник ЗСА при ООН Медлин Олбрайт.

Окремий семінар щодо конституційного процесу в Україні відбувся для членів Асоціяції американських адвокатів, в якому взяли участь Д. Табачник, радник Президента України з питань правної політики Федір Бурчак, амбасадор України в ЗСА Юрій Щербак, федеральний суддя Богдан Футей. Вони відповіли на численні запитання присутніх щодо перспектив розвитку законодавства в Україні.

Уряд скасував продаж електроенерґії на кредит

Київ. — Намагаючись поліпшити економічну ситуацію, Уряд на своїй нараді 3-го серпня постановив увести в дію новий порядок продажу електроенерґії тільки за попередньою оплатою, а не на кредит, як було раніше. Крім того, вирішено запровадити щоденну контролю за найбільш прибутковими підприємствами, щоб забезпечити сплату податків.

Ці рішення були відповіддю на промову прем'єр-міністера Павла Лазаренка, в якій він назвав дві головні перешкоди на шляху до виходу з економічної кризи: безконтрольне розбазарювання енергії і невиконання дохідної частини державного бюджету.

Прем'єр висловив серйозні претенсії урядовцям, які відповідають за економічні реформи, зокрема у тому, що вони не запобігли неґативним наслідкам рішення Міністерства Енерґетики про створення енерґоринку. Згідно з цим рішенням, продажем електроенерґії займалися приватні підприємства, виступаючи в ролі посередників між виробниками і споживачами.

П. Лазаренко підкреслив, що переваги такого ринку очевидні, але колишнє керівництво міністерства додумалося ліквідувати головну ланку інспекції енерґозбуту, яка має реґулярно перевіряти всіх споживачів. В наслідок такої безконтрольности, сказав прем'єр, країна за півтора року втратила 2.5 блн. дол.

Аналізуючи невиконання доходової частини бюджету, учасники наради навели приклади ухиляння підприємств від сплати податків. 60 відсотків з 20,000 перевірених підприємств допустили порушення щодо відрахувань до бюджету, підкреслювалось на засіданні. Ще однією причиною бюджетних негараздів, відзначено на нараді, є непродуктивне витрачання місцевою владою зібраних податків. У зв'язку з цим П. Лазаренко дав завдання прискорити випрацювання порядку використання бюджетних фондів, зокрема на місцевому рівні.

Учасники наради розглянули також питання про виплату платень та соціяльних допомог, стан справ у вугільній промисловості, про залучення інвестицій в економіку України та хід підготови програми Уряду у зв'язку з прийняттям нової Конституції.

Лукашенко зміцнює авторитарний режим

Мінськ. — Президент Білорусі Олександер Лукашенко публічно засудив лідерів Білоруського Народного Фронту Зенона Позняка та Сергія Наумчика, які попросили політичного притулку у ЗСА. Виступаючи по телебаченню, він заявив, що насправді їм нічого не загрожувало, — просто лідери опозиції втекли від економічних труднощів, підтвердивши зайвий раз, що вони вміють лише базікати, а не працювати.

О. Лукашенко вважає, що він надто довго панькався з опозицією, котра тепер дедалі частіше вдається до насильницьких дій. "Сьогодні вони перекидають автобуси перед будинком президента, а завтра почнуть вриватися через вікна до ваших помешкань і ґвалтувати ваших дружин та доньок".

Щоб навести в країні "порядок", Лукашенко домагається від парляменту ширших уповноважень та подовження терміну свого президентства з п'яти до семи років. Якщо парлямент не задоволить цих його домагань, Лукашенко збирається провести референдум. "Народ має досить цих бюрократів, котрі не дотримують своїх обіцянок, — сказав він. — Майже всі вони обіцяли підтримувати президента, а тепер брешуть на кожному кроці". З цих самих причин він вважає за недоцільне проводити додаткові вибори до парляменту, де досі лишається 51 вільна вакансія з 250-ти.

О. Лукашенко пообіцяв також перенести День незалежности Білорусі з 27-го липня (день, коли білоруська Верховна Рада прийняла декларацію про суверенітет у 1990 році) на 3 липня — день, коли совєтські війська в 1944 році звільнили Мінськ від нацистів.

Обраний два роки тому під гаслами зближення з Росією, боротьби з корупцією та подолання еконо-

(Закінчення на стор. 4)

Палестинці готуються до оборони

Рамалля, Західній берег ріки Йордан. — У вівторок, 6-го серпня, у промові Ясіра Арафата, керівника Палестинської визвольної організації, можна було відчути всю його гіркість і розчарування, котре вказує на чимраз більше недовір'я до політики ізраїльського прем'єр-міністра Беньяміна Нетанягу. Промовляючи на зібранні Палестинської законодавчої ради у Рамаллі, Я. Арафат назвав минулотижневе рішення нового уряду Ізраїля „наявним переступленням" палестинсько-ізраїльського договору, котрому треба зразу протиставитися.

Такий заклик керівника ПВО може спровокувати нові конфронтації між палестинськими та ізраїльськими поселенцями в околицях західнього берега ріки Йордан і смуги Ґази. Це вперше Я. Арафат так гостро зареаґував на політику нового уряду Ізраїля, і в ньому можна відчути це зростаюче напруження палестинських офіційних чинників, яке на їхню думку є навмисною провокацією Б. Нетанягу, щоб таким способом уневажнити попередньо підписані домовлення і перенести на дальші пляни цілий процес кін-цевих мирних переговорів.

Незважаючи на зустріч Я. Арафата і Давида Леві, нового міністра закордонних справ Ізраїля, що відбулася минулого місяця для відпруження загостреної ситуації, формальних переговорів щодо договору про самоуправу не відновлено. Навпаки, Б. Нетанягу відмовився зустрітися з Я. Арафатом, але вспів підкреслити, що справу відтягнення ізраїльського війська з Геброну треба буде поновно вирішувати.

Тим часом Я.Арафат і палестинці уважають рішення Ізраїля про відновлення розбудови нових поселень у згаданих околицях „найбільше небезпечною" загрозою для палестинців.

В. Безкоровайний протестує проти передачі Україні небоєздатних кораблів

Київ. — 5-го серпня командувач української фльоти віцеадмірал Володимир Безкоровайний висловив незадоволення з приводу того, що Росія передає Україні старі суд-на Чорноморської фльо-ти, повідомило аґентство Ройтерс.

За його словами, 54 кораблі, які незабаром отримає Україна, є небоєздатні й тому потрібно переглянути щодо них угоду з Росією. Судна неможливо використовувати, бо вони в дуже поганому стані, сказав В. Безкоровайний на пресконференції. Приймати їх немає сенсу. Росія спочатку вивела кораблі з ладу, а потім пробує їх віддати Україні, додав він.

Як відомо, Чорноморська фльота, яка нараховує біля 300 суден, має бути поділена між двома країнами. До сьогодні Україна отримала біля 20 кораблів.

В. Безкоровайний також сказав, що Росія зняла з підводних човнів, призначених для України, генератори. За його словами, підводні човни без генераторів нічого не варті. Україна не може дозволити собі закуп нових генераторів, які коштують багато мільйонів долярів.

З боку Росії покищо не було жодної реакції.

Минулого тижня міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко літав до Москви, де про-вів дводенні переговори зі своїм партнером Євґенієм Примаковим щодо того, хто володітиме Севастополем — головною базою Чорноморської фльоти. Питання не було вирішено. Це в свою чергу заблокувало підписання двостороннього договору між двома країнами і відклало в черговий раз візиту президента Росії до Києва.

Депутати України обороняють права науковців

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 2-го серпня, 73 парляментаристи України, які входять до депутатського об'єднання "Наука України", звернулися до Президента України Леоніда Кучми і Кабінету Міністрів України з вимогою скасувати урядову постанову ч. 565 з 29-го травня 1996 року, що має назву "Про впорядкування умов оплати праці працівникам окремих галузей бюджетної сфери".

Депутати України у своєму зверненні пишуть, що "насправді згідно з цією постановою проводиться тотальне зниження заробітньої платні науковцям". У такому вигляді постанова мала б називатися "Про зниження..." Депутати заявляють, що в них викликає "подив і роздратування" пункт 6 згаданої постанови, який нібито дає змогу зберегти нині діючі розміри заробітків працівникам науки, а на практиці це зробити неможливо, оскільки за новою схемою значно скорочено бюджетне фінансування кожного наукового закладу.

Звертаючись до Президена та Уряду, депутати запитують, чому вони вирішили скоротити дефіцит державного бюджету за рахунок нуковців, які належать до найбільше незахищених верств населення України. Можливо, це неусвідомлена акція, пишуть депутати, але вона приведе до повного руйнування науки. "Такі дії Уряду під час інфляції без перебільшення є безпрецедентними у світовій практиці. На жаль, Кабінет Міністрів не може зрозуміти, що виховувати національну еліту в умовах самовиживання неможливо, а без цього і майбутнє держави стає вельми проблематичним", — зазначили народні депутати України.

Заяву підписали Наталія Вітренко, Олександра Кужіль, Микола Жулинський, Леонід Кравчук, Олександер Лавринович, Володимир Лановий, Вячеслав Чорновіл, Ігор Юхновський, Володимир Стретович, Віктор Суслов та інші парляментаристи України.

Виступ групи „Яра" поповнить програму Союзівки

Союзівка (Г. Колесса). — Наступної суботи, 10-го серпня, мистецька палітра оселі УНСоюзу збагатиться виступом театральної групи „Яра" (постійної групи Експериментального театру 'Ля Ма-

(Закінчення на стор. 4)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

СВІТОВИЙ БАНК ПОШИРИТЬ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

ОДЕСА. — Свою першу поїздку по Україні новий голова місії Світового банку Едільберто Сеґура зробив до Одеси, де взяв участь у семінарі "Стратегічні напрямки економічних перетворень: загальнодержавний та реґіональний аспекти". Там він зустрівся з головою Міської Ради Едуардом Гурвіцом та головою обласної державної адміністрації Русланом Боделаном. Обговорювалися питання співпраці місцевої адміністрації зі Світовим банком, зокрема у справі реконструкції систем водопостачання та очищення. Е. Сеґура висловив упевненість, що кредити Світового банку у реґіоні зростатимуть, оскільки Одеса, на його думку, є економічно одним із найперспективніших міст України. Вже найближчим часом Одеса, разом зі Львовом та Харковом, стане учасницею проєкту Світового банку, спрямованого на розвиток житлового господарства. Проєкт, вартістю 20 млн. дол., передбачає підтримку приватизації в житловому секторі, поліпшення управління, добудову незакінчених через брак фондів споруд та інші заходи.

ЕКОНОМІКА ПРОДОВЖУЄ ПАДАТИ

КИЇВ. — В першому півріччі економіка України ще більше впала, повідомила 3-го серпня газета „Волл Стріт Джорнал", покликаючись на український часопис „Урядовий Кур'єр". Валовий національний продукт зменшився на 8.7 відсотка порівняно з минулим роком. Виробництво впало на 3.1 відсотка, при чому спад засвідчили 71 відсоток опитаних підприємтв. Капіталовкладення зменшилося на 31 відсоток, а видобуток вугілля впав на 19 відсотків і тепер становить 36.3 млн. тонн. Нафтодобування зменшилося на 1.7 відсотка до 2 млн. тонн, а очищення нафти впало на 10 відсотків до 6.4 млн. тонн. Єди-ною ділянкою, в якій спостеріга-лося пожвавлення, є хемічна і нафтохемічна галузі. Обсяг продукту в них зріс на 6.8 відсотка.

Л.КУЧМА ПРИЙНЯВ НАЧАЛЬНИКА КОСМІЧНИХ ВІЙСЬК РОСІЇ

КРИМ. — Президент України Леонід Кучма під час відпочинку в Криму зустрівся з начальником космічних військ і Збройних сил Росії Володимиром Івановим на прохання останнього. Під час зустрічі обговорено питання двостороннього співробітництва в космічній галузі, зокрема про можливості України і Росії працювати над спільними проєктами конструювання та випробування космічних апаратів, підготови космонавтів та розвитку космічної науки.

ВЕРХОВНИЙ СУД РОЗГЛЯДАЄ СКАРГУ О. КОЛІНЬКО

КИЇВ. — Верховний суд України розглядає справу щодо невизнання депутатських уповноважень Ольги Колінько. На черговому засіданні суду розглядалася заява О. Колінько про усунення судді Балюка. Керуючись статтею 18, пункт 5, частина перша Цивільного процесуального кодексу України, О. Колінько вимагала усунення судді Верховного суду Балюка, котрий, за її словами, "розглядає не постанову Центральної виборчої комісії з 9-го липня, а аналізу, яка не є юридичним документом". Тобто, О. Колінько протестувала проти розгляду того, що не було підставою для прийняття рішення Центральною виборчою комісією. Такі дії, вважає О. Колінько, "викликають сумніви у безсторонності судді пана Балюка". Верховний суд не задовольнив вимогу О. Колінько щодо усунення судді Балюка.

У КОМІСІЇ З ПИТАНЬ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ З АМБАСАДОРОМ ЗСА

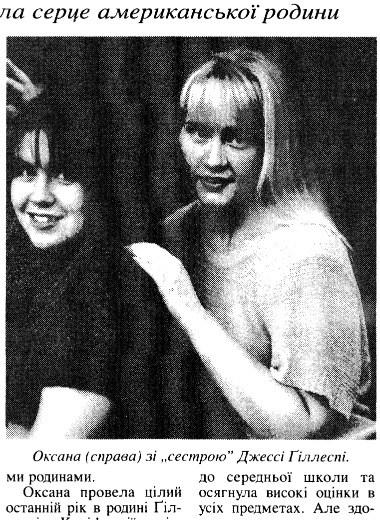
КИЇВ. — У Комісії Верховної Ради України з питань національних меншин відбулася зустріч з амбасадором ЗСА Вілліямом Ґрін Міллером. Депутат України від Криму Ніна Карпачова розповіла про законотворчу працю на п'ятій сесії українського парляменту, зокрема про ухвалені закони щодо адоптування дітей-сиріт з України. Як відомо, громадяни ЗСА найчастіше виявляють бажання адоптувати українських сиріт. В. Міллер зі свого боку поінформував, що в амбасаді ЗСА найближчим часом почне працювати аташе з юридичних питань.

ЗАПОБІГАЮТЬ ПОШИРЕННЮ ПОЛІОМІЄЛІТУ

КИЇВ. — Міністерство Охорони Здоров'я вживає заходів для імунізації всіх дітей проти поліомієліту. Торік в Україні зареєстровано 35 захворювань на цю напівзабуту, але надзвичайно важку недугу. Хоч така кількість захворювань не є великою, вона багатократно перевищує кількість захворювань у попередні роки. Імунізація пройде двома етапами у вересні та жовтні цього року.

Оксана здобула серце американської родини

Джерзі Сиѓі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Здається немов простір, різниця культур і різниця мов можуть бути зовсім не важливими чинниками, коли ідеться про ці невидні нитки, які можуть пов'язати людей двох континентів. Таке думається, коли читаємо листи з далекої Каліфорнії та дістаємо телефонічні дзвінки невідомого мешканця Парк аве. в Ню Йорку про молоде дівча з Червонограду біля Львова з так дуже українським іменем Оксани і прізвищем Мащак.

Оксана (справа) зі „сестрою" Джессі Ґіллеспі.

Саме в її справі апелює до нас родина Фарлі-Ґіллеспі, яка прийняла Оксану немов власну дитину, коли вона була тут цілий рік на стипендії для вимінних студентів, що постала за ініціятивою сенатора Билла Бредлі. Ця стипендія уможливлює 1,000 молодим студентам із країн колишнього СССР перебувати у школах ЗСА та жити з американськими родинами.

Оксана провела цілий останній рік в родині Ґіллеспі у Каліфорнії в місцевості Невада, де ходила до середньої школи та осягнула високі оцінки в усіх предметах. Але здо-

(Закінчення на стор. 4)

ПОМЕР Д-Р Р. БОРКОВСЬКИЙ

Йонкерс, Н.Й. — Тут у вівторок, 6-го серпня, в місцевому шпиталі в ранніх годинах помер д-р Роман Борковський, правник і бібліотекар, голова Прихильників Визвольної Боротьби України, член Ради ОУН(з), Ради Середовища УГВР, секретар Крайової Ради УАКР, член НТША та інших організацій. Був автором багатьох статтей на політичні і громадські теми.

В АМЕРИЦІ

ВИДАННЯ ГАЗЕТ ЗАЛИШАЄТЬСЯ й далі прибутковим бизнесом, хоча зиск у цій галузі зменшився за останні роки з 30 до 12 відс. на кожен інвестований доляр. Це змушує власників газет закривати кореспондентські пункти, скорочувати відділи новин, обмежувати журналістичні поїздки та вдаватись до інших заходів ощадження. Професіоналісти, однак, вважають, що такі заходи можуть привести до дальшого занепаду галузі, тому що жодна газета не може існувати на самих реклямах — без повноцінного інформаційного забезпечення. А тим часом власники газет скорочують передусім "збиткові" відділи новин, а не "прибуткові" відділи реклям та маркетинґу.

У СВІТІ

ІНАҐУРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА РОСІЇ Боріса Єльцина, що має відбутись у п'ятницю, 9-го серпня, буде скорочена, правдоподібно, з одної години до 30-ти хвилин. Причиною цього є поганий стан здоров'я 65-літнього президента, котрий від часу своєї перемоги на виборах 3-го липня так і не з'являвся публічно, приймаючи офіційних осіб у підмосковській санаторії, де він тепер перебуває. Речники президента стверджують, що він не є хворий, лише перевтомлений і потребує для відпочинку близько двох місяців. Російські і закордонні оглядачі спекулюють тим часом з приводу можливих наступників Б. Єльцина та щодо закулісної боротьби за владу під час тривалої відсутности пезидента.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Об'єкт реформи — велфер

Якби можна було терміни, котрі означають різні політичні, економічні, соціяльні явища зображати у вигляді звіряток, то термін „велфер" викликав би замішання навіть серед найкращих знавців американського суспільного „лісу". Це звірятко мало б бути дивовижним ґібридом, поєднанням якостей і форм, що насправді, в живій дійсності, є несполучні — його шкіра уявляється ніжною, оксамитовою, з одного ока скапує жалислива сльоза, а друге лукаво сміється, пишна фризура приховує підозріливі ріжки, а з м'якеньких котячих лапок сталево поблискують могутні, мов у лева, пазурі. Колись звір був маленький, миленький, їв з рук, а згодом виріс, вирвався на волю і тепер „мисливці" не знають, як його загнати назад до клітки.

Згадаймо: серед головних обіцянок Билла Клінтона у передвиборчій кампанії 1992 року була й ця: „Ми повинні зліквідувати велфер у тому вигляді, в якому його знаємо". Ставши Президентом, він не квапився з цим — то було б проти ліберального духу сьогоднішніх американських демократів у Конгресі і Білому Домі. Однак та обіцянка сама по собі є симптоматична: нею Клінтон визнав, що у суспільний організм проникла хворобротворна бациля і треба вживати якихось засобів.

Переродження невинного звірятка на ненаситного суспільного монстра забрало 60 років. Його американська назва — AFDC. Це федеральна програма допомоги жінкам, які мають дітей, але не мають чоловіків. Теоретично — дуже гуманна програма, бо хтось же мусить таким жінкам допомагати. AFDC — то тільки одна з велферних програм усіх їх, федеральних і стейтових, у країні десятки. Проте лише ця викликала таке гостре протистояння між республіканцями і демократами. Чому?

Два роки тому соціолог Чарлз Миррі писав: „Народження позашлюбних дітей є найповажнішою проблемою нашого часу, вона небезпечніша, ніж злочинність, бідність, наркоманія, неграмотність... Вона одна зумовлює решту проблем...". Ось лише один факт: якщо у 1960 році діти, народжені поза шлюбом, становили 5.3 відсотка, то у 1991 році — вже 29.5 відсотка (у білих родинах відсоток зріс з 2.3 до 21.8, у чорних — з 23 до 67.9).Програма, покликана до життя нібито гуманністю демократичого суспільства, дала абсолютно протилежний вислід. AFDC — це стимул навпаки, бо щоб діставати допомогу в її межах, мати не повинна ні працювати, ні бути замужем за працюючим. Ні про що не думайте — ні про професію, ні про працю, ні про нормальне родинне житя, тільки заплющіть очі і народжуйте дітей! І народжують. До утриманства, ще й заохочуваного державою, легко звикнути.

Крім велферу, зворотну сторону медалі виявили й так звані програми позитивних дій, які мали допомогти чорним стати врівень з білими, а насправді обернулися для муринів психологічною пасткою: дармові соціяльні привілеї позбавляють людей ініціятиви, особистої відповідальности. З програмами позитивних дій дійшло до того, що вже білі стають помалу людьми другого гатунку. А це, не дай Боже, загрожує міжрасовим напруженням.

Палата Репрезентантів і Сенат досягнули компромісу щодо більшости точок законопроєкту про реформу велферу. Однак цей законопроєкт має дуже багато противників. Причина проста: велику частину населення дуже заболить, якщо відібрати звичні соціяльні привілеї. Критики проєкту остерігають, що зменшення програм допомоги збільшить число бездомних, знедолених. За ініціятивою республіканців, допомоги буде позбавлено й леґальних іміґранмтів, які ще не є громадянами ЗСА.

Президентові Клінтонові законпроєкт спочатку не сподобався, він навіть назвав його „екстремістичним". Чимало громадських організацій, наприклад, Фонд захисту дітей, Національна конференція католицьких єпископів, Союз американських жидівських конґреґацій, вимагають, щоб Президент застосував своє право вета. Цього, мабуть, не станеться, бо, поперше, проєкт дещо пом'якшено, а подруге — з ветом проблема все одно не зникне — газети вже не дадуть замовчати її.

Щоправда, в опініях щодо цієї теми натрапляємо й на тенденційні інформації. Одна нюйоркська російськомовна газета повідомила, що з усіх прибульців колишнього СССР і Східньої Европи найбільше велфером користуються вихідці з України. Це неправда, яку не варто й спростовувати. Знаємо, які „українці" їхали з України, починаючи від 1970-их років. А ті, що приїздять тепер, за доляра раді день і ніч працювати.

Ярослав Гайвас

УКРАЇНА ВИХОДИТЬ НА СТАРТ

Був це довгий і незмірно важкий процес. Відбудувати і закріпити самостійну суверенну українську державу — значить створити зовсім нову національно-політичну і духово-моральну дійсність не тільки в Центральній і Східній Европі, а в Европі взагалі та в значній частині Азії. Ця дійсність промінюватиме в більшій чи меншій мірі на всю плянету. І це стає фактом. Саме тепер, після п'ятирічного існування, Україна як незалежна держава виходить на старт, щоб утривалити, розбудувати та закріпити свою ролю в тих обширах. Завдання це велике, здавалося, завелике для людей, які беруться до нього.

І хоч сусіди України, ближчі і дальші, та взагалі світова опінія сприяли цьому процесові, найбільший сусід України — Росія протиставилася і протиставляється йому усіма їй доступними засобами. І щойно тепер, коли сили Росії падуть, а внутрі переходить великий розклад, завдання це набрало здійснимих виглядів. Це усвідомлюємо собі ми, це усвідомлює собі світ, який щойно тепер бачить, яким нещастям для десятків народів була могутня російська імперія. Але не усвідомлюють собі цього в Росії. Це їхнє нещастя загрожує перетворитися в трагедію для них.

Вирішальна стадія

П'ять років точилися в нас дебати, роблено заходи і спроби для виконання цих важливих завдань, але це були спроби, а не великий історичний старт. Щойно тепер виходимо в цю вирішальну стадію. Найбільше метушні було на суспільно-господарському відтинку, а підставових духово-культурних і політичних фундаментів не було з'ясовано. Але це почалося. Дослідники в майбутньому устійнюватимуть початківців у цьому, але на сьогодні виглядає, що два виступи Президента України Леоніда Кучми дали початок цьому. Перший виступ — на відзначуванні 400-річчя народин будівничого української держави гетьмана Богдана Хмельницького, другий — наприкінці квітня цього року в Раді Европи, в Страсбурзі. Перший виступ Президента широковідомий, аналізований і цитований, другий ще не дочекався того процесу. Але він наступить, бо положив тривалі і далекойдучі підвалини під українську світову політику, дав до зрозуміння про ролю і функції України в світі. Тому ми зупинимося дещо на другому виступі.

Слова стають ділом

Але ті виступи не відокремлені. Навпаки, вони супроводжені в Україні діловими проявами на різних відтинках життя, а в світі — концентрацією обсервацій керівних політиків, господарників тощо, які висловлюють свої позитивні оцінки про те, що діється в Україні і довкруги неї. На економічному відтинку, на якому населення України найбільше відчуває недоліки, ми бачимо реальні кроки до ліпшого. Ще тут і там повторюється пустопорожні й безнадійні фрази про „уложення плянів", але тих плянів уже так багато укладали, що просто не хочеться про них слухати. Україна чекає діл, фактів, реальних зусиль та їхніх реальних вислідів. А ті реальні факти є, вони мають свою вимову, але діло в тому, щоб ті оберти на господарському відтинку приспішувалися, міцніли й множилися.

До Вашінґтону прибула чимала делеґація найвищих державних достойників, а з Вашінґтону поїхали в Україну американські керівні діячі, щоб на місці все побачити й почути. Член української делеґації до Вашінґтону, головний директор Національного Банку України Віктор Ющенко подав до публічного відома факти, які свідчать, що на господарському відтинку в останньому часі заіснували втішаючі факти. Насамперед він ствердив, що 1996 рік приніс вагому перемогу в переведенні господарської реформи. Коли в травні 1995 року закордонні впливи з міжнародної торгівлі України виносили 370 млн. дол., то в травні цього року — один більйон і 740 мільйонів. Коли на початку року інфляція в Україні сягнула місячно 22 відсотки, то в травні впала до 0,7, а в червні навіть до 0,1. Зате майже трагічна ситуація на відтинку заробітних платень, українські господарські чинники самі не можуть тривало розв'язати цієї проблеми й звернулися до міжнародних чинників за допомогою, на що дістали обіцянку. В урядових колах знову почалися розмови про введення гривні, як нормальної валюти після довгого горепанування купону. Між іншим, уряд починає з дуже, здавалося б, малої, але дуже надійної і символічної монети — срібної гривні, в якій буде 150 грамів срібла. Це станеться при нагоді відзначування п'ятиріччя української державности. Монета ця буде точною копією монети, виданої князем Володимиром Великим.

Принципи і віхи у майбутнє

Як уже згадано, в квіт-ні цього року Президент Кучма взяв участь у пленарних нарадах Ради Европи з метою виголосити своє експозе про становище української держави і її напрямні на майбутнє. Це експозе було не тільки переломовим ствердженням про становище і дальші напрямні української політики, але воно було блискучим віддзеркаленням тих змін, що заходять в Україні. Після виголошення цього експозе стало ясно, що дороги України з Росією розійшлися, що Україна поведе свою політику у контексті зі загальноевропейськими справами та потребами. Вже в першій частині свого виступу Президент Кучма з'ясував велику небезпеку для Европи, коли б коли-небудь зайшли такі національно-державні зміни в Україні, що вона перестала б бути самостійною державою, то це значитиме руїну існуючої ситуації в Европі, укладу сил у ній, суттєве пониження значення у житті та функціях европейських країн.

Майбутнє народів Европи, говорив Президент Кучма, залежить від усебічної тривалої співпраці держав Европи, традиційних і оновлених. Підставова стратегічна ціль України — інтеґруватися в европейські та европо-атлантичні структури. По тій лінії підуть зміни в українській політиці, економіці, духово-культурному житті і в цьому полягає життєвий інтерес як України, так і Европи. Таким чином, допомога Европи

(Закінчення на стор. 3)

Іванна Савицька

„Тисяча доріг" — спогади

(Власна думка читача)

Писати рецензію на оцю книжку — не збираюся, бо не маю для цього уповноважень. Подати читачам власну думку від прочитаної книжки (сказавши щиро), аж кортить, бо збився біля неї такий шум і такий галас, що сказати слово аж проситься.

Вже сам факт, що книжка „Тисяча доріг" (авторка Марія Савчин), викликала живу дискусію, часто контроверсійну, говорить, що книжка цікава і варта уваги. Куди гірше, коли якесь видання зустріне мовчанка. Книжку з отим небуденним титулом я купила (25 дол.), отож не зв'язана ні чемностями, ні вдячністю за дарунок і авторки увічі не бачила.

Проф. д-р Петро Потічний, співредактор „Літопису УПА", по-геройськи наставив плечі приймати удари критики, вона вже була. і ще буде, тож мені, читачеві, дуже приємно відкрити незвичайне явище. Видавці „Літопису Української Повстанської Армії", том 28. Несвідомо зродили нам письменницький талант в особі Марії Савчин, новий, незнаний досі талант, і коли його не придушать нерозважною критикою „статечні дами", може цей талант процвітатиме.

Проф. Іван Коровицький, колись читаючи мою новелю, сказав таке: „А ви, пані Іванно, не описуйте, а малюйте". Марія Савчин малює, не описує. Вона відразу вводить читача в ясну й виразну дію, показує образи, яким не треба пояснень, гарною мовою розкриває міщухам події села, не томить епічними монологами, розкриває таємниці ранньої, майже дитячої конспірації, таємниці перевишколу, чи дошколу нового добровольчого нарибку і сипле, мов з рогу розкошів, палкими любовними сценами. Маю проте застереження. Чи у тих ранніх роках, дуже ранніх, слід уже впоювати в молодь хочби „загальне ознайомлення з філософськими напрямами, як пантеїзам, раціоналізм, матеріялізм і волюнтаризм" (стор. 40)? Правда, я необачно сягаю у домену Літопису, а мова лише про книжку-повість.

Цікаві й цінні у книжці світлини. Зена Химка (стор. 78), Марічка з дитячим личком (стор. 51). Прекрасна фотографія Орисі Павловської (стор. 41) і світлини Маріччиних батьків, достойні світлини, гідні кисти мистця.

Одним недоліком книжки є 560 сторінок друку. Коли називати книжку літописом, то вона може бути ще грубшою, коли ж літературним твором з дбайливим оформленням — гарний папір, чіткий друк, багато діялогів і багато-багато світла, якого в літописах немає, книж-ку Марії Савчин читаєть-ся як повість, чи новелю із незвичайним закінченням. Вона задовга.

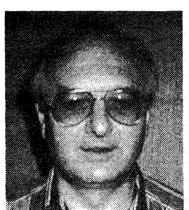
Друге моє завваження — це світлина авторки датована 1955 роком. Жінка, яке перейшла таке поневірювання упродовж майже десяти років, такі страхіття, голод і холод, життя у бункерах, в'язницю і допити, журбу за дітей і рідню, за час одного року на волі не може бути такою повною, гарною, здоровою. Я б воліла її у „тюремній сорочці, у халаті, що мов мішок, такий величезний і незграбний, та ще й довгий до п'ят" (стор. 474). От тоді була б справжня Марічка.

Є тисячі доріг, якими можна захопити чуйного, справжнього читача і тисяча доріг, якими можна продістатись у надра людських почуттів, і авторка це осягнула.

Анатолій Гороховський

РОЗУМ І ДОБРО

(На запитання кореспондента часопису відповідає ректор Львівського Університету ім. І. Франка Іван Вакарчук).

Д-р І. Вакарчук

— Хотів би почати нашу бесіду з такого питання: що вам вдалося досягнути на становищі ректора Львівського Університету за минулі п'ять років?

—Звітувати, як відомо, нелегка справа, однак оглядаючи пройдений шлях, а він був надзвичайно важким, можу не без задоволення сказати, що зроблено чимало корисного, а отже червоніти не доводиться.

Головна ідея, яку я висунув у програмі, коли йшов на вибори ректора, полягала в тому, щоб створити український університет в повному розумінні цього слова. Що я мав на увазі? Йшлося про такий університет, який працював би на українську ідею, українську державність, на нашу рідну мову, культуру. Одночасно ставилося завдання разом із колеґами, аспірантами та студентами вивести університет на той рівень, з якого видно дорогу до найвищих европейських та світових стандартів. Все це повинно робитися спокійно, розважно, як і все, що керує світом, а це, на мій погляд, — розум і добро.

Сьогодні можу сказати, що програма, про яку я щойно говорив, в значній мірі здійснена. Найперше були вирішені кадрові питання, ліквідовані деякі структурні підрозділи, і в той же час відкрито два нових факультети, а саме: міжнародних відносин та філософічний. В університеті почали діяти понад 30 нових катедр, до керівництва якими були залучені провідні науковці, що дозволило поширити обсяг спеціяльностей, яких можна набути в навчальному закладі.

Ще про одну новину хотілося брозповісти читачам. При університеті відкрито дев'ять науково-дослідних інститутів, в тому числі: історичних досліджень, прикладної фізики, геології, природознавчих студій.

Піднесення рівня досліджень сприяло й те, що придбано багато сучасної техніки, зокрема комп'ютерів, щироко використовуються можливості Інтернету, діє електронічна пошта.

З усього сказаного можна зробити висновок, що в університеті у всіх напрямках навчальної та науково-дослідної роботи зайшли радикальні зміни...

— Не можу не поцікавитися, як вам вдається здійснювати задумане, адже чимало науковців, до того провідних, виїхали за межі України?

— Відверто кажучи, я, як ректор, побоювався, що у зв'язку із труднощами, які тепер переживає Україна, ми можемо позбутися багатьох вчених. Однак цього не сталося. Секрет в тому, що ми створили науковцям всі умови для співпраці з відповідними закордонними центрами.

Професори, аспіранти та студенти мають можливість їздити за кордон для участи в праці конгресів, конференцій, укладати угоди з різними компаніями і фірмами на півроку чи навіть рік і після закінчення контракту повертатися до університету. Наведу тільки дві цифри. Протягом року біля 700 наших працівників виїздять за кордон і майже стільки приймаємо звідти гостей.

— Якщо мова зайшла про закордонні контакти, то просив би розповісти про стосунки, які склалися між львівським та американськими університетами?

— Мені приємно відзначити, що ці відносини міцніють з кожним роком. Хочу окремо зупинитися на стосунках, які встановилися з університетами Мишиґен та Канзас Ситі. В ці дні у Львові перебуває група американських студентів, які вивчають українську мову та літературу. Зауважу, що в університеті Канзас Ситі введено українську програму, наші викладачі читали там лекції з мови та історії. Вчені Мишиґенського університету знайомили наших майбутніх економістів з досягненнями в цій галузі науки.

— А тепер хочу торкнутися Вашої участи в політичному житті України. Мені відомо, що з Вашої ініціятиви було прийнято звернення наукової ради університету до Президента, голови Верховної Ради та прем'єр-міністра країни. Чим була викликана поява цього документу?

— В кінці минулого року у Верховній Раді почалося обговорення питання про вхід України у так звану Міжпарляментарну асамблею СНД та створення на зразок колишньої Верховної Ради Совєтського Союзу. Я не міг стояти осторонь цієї події і вирішив звернутися листом до Президента України, голови Верховної Ради та прем'єр-міністра. Наукова рада університету підтримала мою пропозицію. В листі, який був надрукований в багатьох газетах, говорилося:

„Ми розуміємо значення співробітництва України з Росією, необхідність добросусідських взаємин між ними, але при всій важливості стосунків з Росією за них не можна платити незалежністю".

В кінцевому підсумку питання про приєднання України до міжпарляментарної асамблеї було знято з порядку денного Верховної Ради.

— Скажіть будь ласка, чи належите ви до якоїсь партії?

— Ні, не належу. Всю свою енерґію, всі сили віддаю університетові.

— А тепер поговоримо про студентів. Що вимагається від абітурієнта, аби переступити поріг університету?

— Почнемо із вступних іспитів. Ще в 1992 році, вперше в Україні, ми ввели систему тестування. На всіх факультетах розроблені свої тести, однак для всіх обов'язковим є іспит з української мови та літератури.

— Чи проявляє молодь зацікавлення до науки, скільки заяв на одне вакантне місце?

— Можу засвідчити, що зацікавлення до науки не пропало, навпаки, на кожне місце є в середньому по два претенденти, а на таких факультетах, як юридичний або міжнародних відносин ще більший конкурс. Ті, які не виявили необхідних знань, можуть бути зараховані до університету, але їм доведеться платити за навчання від 700 до 1500 американських долярів на рік.

— Багатьох цікавить, як живеться сьогодні студентам?

— Якщо сказати одним словом, то тяжко. Стипендія дуже низька, вона дорівнює 5-6 долярів в місяць. Це символічна сума і до того ж її нереґулярно видають. Звичайно, стипендія не дає можливости прожити.

— І де ж вихід з цього скрутного становища?

— Одним допомагають батьки, інші — змушені самі заробляти. Здебільшого студенти працюють у фірмах, компаніях, виконуючи різні обов'язки, найчастіше обслуговують комп'ютери. Ті, що добре володіють чужою мовою, роблять переклади. Що ж стосується сиріт, то вони одержують допомогу від держави і профспілки.

— Які існують в університеті студентські організації?

— Найперше вкажу на профспілку, яка займається відпочинком її членів. Є студентське братство та інші угрупування. Їх діяльність спрямована на виховання активної участи молоді в суспільстві. Студенти входять до складу вчених рад факультетів та університету, вони мають право голосу при вирішенні всіх питань, за вийнятком присвоєння наукових звань.

— А тепер, якщо не заперечуєте, кілька особистих питань. Найперше просив би сказати про вашу родину.

— Моя дружина Світлана є кандидатом наук, викладає фізику. До того, добре малює, тепер готується до виставки. У мене два сини, старший, Святослав, закінчив фізичний факультет, захоплюється музикою. Молодший, Олег, вчиться в приватній гімназії. Діти добре володіють англійською мовою.

— Як проводите вільний час?

— Його у мене мало. При кожній нагоді їду з родиною за місто, у природу. Люблю читати, у мене велика бібліотека з різних питань. Захоплююсь творами львівських письменників, зокрема Іваничука та Федоріва. Буваю в театрах, відвідую виставки. Одним словом — намагаюсь тримати руку на пульсі життя.

На закінчення бесіди дозвольте скористатися нагодою, щоб через газету висловити вдячність, зокрема проф. Д. Штогринові, за запрошення на 15-ту ювілейну конференцію, яка відбулася в Іллинойському університеті. На мій погляд, зустріч науковців, які працюють в галузі україністики, була дуже корисною, вони мали можливість не тільки поспілкуватися, але й обговорити актуальні проблеми, над вирішенням яких працюють.

Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

Україні є закріпленням становища європейських держав і їхня безпека у майбутньому. Важливим етапом подальшого розвитку відносин у цьому сенсі буде 1998 рік, коли матимуть місце переговори про створення зони вільної торгівлі між Україною і ЕС. Це відкриє перспективу для вирішення питання про асоційоване, а відтак і повне членство української держави у ЕС. Значить, інтеграція України в ЕС — це не питання вибору, а питання часу і то недалекого. Президент переконаний, що вже нині немає об'єктивних перешкод для співпраці України з ЕС і західньоевропейською спільнотою у військово-політичній галузі, в збереженні безпеки. Україна вже готова перейти від діялогу до плідної партнерської співпраці. Вже тепер готова перебрати права та обов'язки, що визначаються статусом асоційованого партнера ЗЕС. Президент з'ясував питання невтральности України, задекларованої парляментом у 1990 році: Україна прагне в майбутньому стати без'ядерною, позаблоковою і постійно невтральною державою. Але так званий позаблоковий статус аж ніяк не є перешкодою в участі України в міжнародних організаціях, включаючи й військово-політичні структури.

Для України СНД, продовжував Президент, є механізмом демократичного вирішення всіх проблем, пов'язаних з розпадом СССР. Ні нормативні акти, підписані Україною, ні наша форма участи в СНД не позбавляють і не обмежують нашу свободу вибору. А коли йдеться про реанімацію в будь-якій формі колишнього СССР, Україна рішуче заперечує. Президент окремо зупинився на прокладанні шляху Европи на схід Европи (а вслід за тим і до західньої та середньої Азії) — це був би новий гарантований стосовно успіху вибір. До цього треба додати, що народи й країни тієї частини світу вже неодноразово висловлювали свої концепції та пляни у цьому напрямі. Україна має унікальну базу для створення зони від Балтійського до Чорного морів, а це створило б додаткову гарантію проти можливих спроб зовнішніх силпобити різні поділи на европейському континенті.

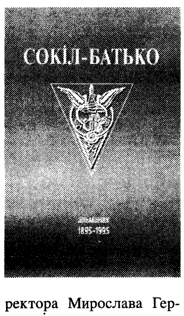
Враховуючи різні факти і беручи під увагу сили, що є і намагаються відтворити статус-кво до розкладу СССР, ми стверджуємо, що одним з найголовніших пріоритетів зовнішньої політики України є її активна участь у формуванні нової архітектури безпеки Европи. Вона, як і ми вважаємо, має базуватися на взаємодії і взаємодоповненні існуючих европейських структур ЕС, ЗЕС, ОБСЕ, Ради Европи, програми „Партнерство для миру", НАТО.

Мобілізація сил

Фактично експозе Президента в Страсбурзі повинно дійти до відома українського народу в Україні і в діяспорі. В ньому виразно і без недоговорень Президент з'ясував принципи і напрямні української зовнішньої політики. В існуючій ситуації з'ясування тих титанічних завдань вимагає титанічних сил. Але видно, настали умови і прийшла потреба так говорити. Раніше чи пізніше це мусіло бути так виразно, вичерпно і відважно з'ясоване перед українським та іншими народами. Як вже ми бачимо, з російського боку подув могутній вітер люті, лайок, інвектив, а навіть погроз. А це переконливий доказ, що це треба було конче сказати, бо неясности є причиною фальшивих сподівань і обрахунків, а навіть конфліктів. Цілий ряд нових появ і фактів, серед тих найфундаментальніших — ухвала Конституції української держави — вводять український нарід та його державу у нову дійсність. І саме Президент України напрямні тієї дійсности з'ясував і представив світові.

Але ще раз треба сказати і на кожному кроці повторяти: тільки при усуненні організованого злочинства, ліквідації грабунку державного майна, обкрадання суспільства і подібних злочинів може та нова дійсність постати. А для цього треба мобілізувати всі суспільні і державні сили.

Вийшло нове видання

В останніх днях квітня ц.р. у Львові вийшов з друку сокільський альманах 1895–1995 під назвою „Сокіл — Батько" спортивно-руханкове товариство у Львові. Книжка з чепурною обкладинкою зі зображенням відзнаки товариства „Сокіл" має 267 сторінок і появилася у Видавничо-редакційному об'єднанні „Основа". Редактором цього видання є Ігор Гургула, а упорядником відповідальною за випуск Анна Благітка.

Появилося це видання заходами ініціятивної групи в ЗСА Орисі та Бориса Антоновичів, Степана Маланчука, Канадського відділу соколів — Євгена Орищина, Львівського Державного Інституту Фізичної Культури — ректора Мирослава Герцика і декана спортового факультету Оксани Вацеби.

Книжку-альманах, як і сказано на 3-ій сторінці „Присвячується 100-літтю виникнення сокільського руху в Галичині, зокрема у Львові, колишнім соколам — мертвим і живим, в Україні та діяспорі".

У книжці читач знайде цікаві спогади, фотодокументи та інші матеріяли про багатогранну і важливу діяльність українського сокільського руху. Книжка важлива ще й і тим, що у ній не тільки історія „Сокола", але також історія виховного розвитку молоді Галичини від кінця XIX ст. аж до 1939 року — початку Другої світової війни.

Книжку можна замовляти пишучи до: Orysia Antonovych, 2232 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622 або Stefan Malanczuk, 4222 Palm Ave. Lorain, Ohio. 44055. Ціна книжки 15 дол.

Відзначення 400-ліття Берестейської унії в Лос Анджелесі

Українське Патріярхальне Товариство, Відділ Лос Анджелес, влаштувало святочне відзначення 400-ліття Берестейської унії для членів і загальної української громади у неділю, 2-го червня ц. р., у залі української католицької церкви в присутності біля 80 осіб.

Програмою вміло проводив Ігор Стадник, заступник голови. Молитвою „Отче наш" композиції Леонтовича, у виконанні київського мужеського хору „Нове життя" на звукозаписі, відкрито цю імпрезу.

Головною точкою була дуже цікава і продумана доповідь Олега Великача про Берестейську унію. О. Великач, абсольвент Львівського Державного Університету ім. Івана Франка, переїхав до Америки в 1991 році. В його доповіді О. Великач не лиш подав самі історичні факти, а проаналізував позитиви і негативи унії, наголошуючи значіння цієї події для збереження Української Церкви від повної русифікації та латинізації.

Далі слідували мистецькі виступи: молоденька поетеса Наталка Гауке, яка недавно прибула з України, продеклямувала свої поеми „Україна", „Моя приятелька", і „Сонце". Слід підкреслити, що Наталці тільки 12 років; Роман Селезінка, абсольвент Київської консерваторії, в 1995 р. переїхав до Америки; він виступає як професійний скрипаль, чутливо відіграв „Лебедину пісню" Сан Сенс і Медельсона 2-гу частину скрипкового концерту; д-р Оля Івах гарно відспівала сольо „Аве Марія" Шуберта по-українськи під слова молитви „Богородице Діво".

Голова Товариства Тарас Козбур подякував виконавцям за майстерні виступи та усім, що причинилися до організації програми, а публіці за присутність.

Програму закінчено відео-записом „Господи помилуй" композиції Тараса Петриненка у виконанні групи „Гроно" та дитячого хору „Дзвіночок".

Іриней Прокопович

Зустріч з представниками Львівської Богословської Академії

В Кергонксоні, Н. Й., у неділю, 7-го липня ц. р., відбулася, після Служби Божої, в залі церкви св. Трійці зустріч громадянства з представниками Львівської Богословської Академії (ЛБА), проректором д-ром Борисом Ґудзяком і двома молодими визначними діячами — Юрієм Саквуком, головним редактором двомісячника ЛБА „Надія Церкви", і Романом Завійським, співредактором у відділі інформацій. Гості перебували у той час на оселі УНС Союзівці і їх коротке перебування використано для зустрічі. Їх привіз д-р Б. Ґудзяк, який є американським громадянином, щоб показати їм цей клаптик України в ЗСА. Мета приїзду тих молодих співпрацівників ЛБА є двомісячне перебування в Гарвардському університеті для підвищення знання англійської мови, української історії, літератури і політології.

Після відкриття і молитви, що її провів о. парох В. Звяць, д-р Б. Ґудзяк розповів багато про історію академії, яка була заснована у 1929 році Митрополитом Андреєм Шептицьким, як перший етап до створення Українського Католицького Університету. Дуже швидко ця наукова установа здобула міжнародне визнання. Але прийшли жорстокі часи. З приходом у 1939 році большевиків, академія, що тоді під назвою Греко-Католицька Богословська Академія, припинила свою діяльність, а у 1944 році була закрита большевицькою владою. Після довгого періоду часу функції ЛБА перебрав Український Католицький Університет в Римі, що його заснував після звільнення з неволі в СССР у 1963 році Патріярх Йосиф Сліпий.

Богословську Академію відновлено у Львові 2-го вересня 1994 року і вона успішно розвиває закладені Митрополитом А. Шептицьким і у той час ректором Йосифом Сліпим традиції Греко-Католицької Богословської Академії.

Сьогодні в академії на двох курсах, філософського і богословського факультетів, навчається 201 студент. З них 75 студентів (мирян) — у Львові і 126 студентів (кандидатів до священства) — у Львівській Архиєпископській Семінарії Св. Духа у Рудні (Львів). У навчальному процесі діють 50 викладачів, серед них кандидати та доктори наук.

Академія співпрацює з богословськими і науковими установами в Україні і за кордоном. Має дружні зв'язки з Папським біблійним інститутом і Орієнтальним інститутом, Інститутом східнохристиянських наук ім. Митрополита А. Шептицького Університету св. Павла в Оттаві, Канада, Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету (ЗСА) і Центром історичних досліджень ім. П. Яцика Канадського Інституту Українських Студій.

Опісля д-р Ґудзяк представив обох співпрацівників в ЛБА і кожний з них доповідав про діяльність Львівської Богословської Академії, яка готує науковців з філософії і богослов'я, викладачів філософії, богослов'я, англійської мови, грецької і латинської мов, катехитів, журналістів з релігійних питань, працівників із церковної адміністрації, священиків, які закінчили Львівську Архиєпархіяльну Семінарію Св. Духа УГКЦ в Рудні.

При академії діє Інститут історії Церкви, директором якого є д-р Б. Ґудзяк. Цей інститут розвиває декілька наукових проєктів. Основним з них є дослідження „живої" (усної) історії підпілля Української Греко-Католицької Церкви".

Протягом 1994-96 років в інституті проводилася дворічна програма „Берестейських читань", що включає 18 міжнародних конференцій у Львові, Києві, Івано-Франківському, Луцьку, Дніпропетровському, Ужгороді, Харкові, Перемишлі та видання шістьох томів друкованих матеріялів, які висвітлюють історичне тло і наслідки Берестейської унії.

У 1995 році інститут ЛБА видав матеріяли перших „Берестейських читань" — „Історичний контекст, укладення Берестейської унії і перше покоління поунійне" і в 1996 році матеріяли другого „Берестейського читання" — „Держава, суспільство і Церква в Україні у XVII столітті". Обі книги редаґував д-р Б. Ґудзяк при співпраці Олега Турія.

Доповідачі розповіли про бібліотеку, що нараховує понад 20,000 книг у більшості профільної літератури з богослов'я, філософії й історії Церкви.

У 1995 році при академії започатковано щотижневий спеціяльний курс для підвищення кваліфікаційного рівня душпастирів, слухачів якого є 214 священиків. Цей курс буде проходити протягом чотирьох років з метою поглибити знання духовних провідників цілої Львівської Архиєпархії УГКЦ.

Молоді представники ЛБА виявилися добрими знавцями справи. З великою приємністю слухалося їх доповіді, що їх виголошували із добрим знанням, ельоквентно, свобідно і переконливо, без жодних нотаток. Не бачачи їх перед собою, було б важко повірити, що це доповідають ще зовсім молоді студенти.

Коли маємо таких ідейних талановитих і ділових молодих студентів-працівників, то немає потреби журитися світлим майбутнім України.

Молитвою закінчено цю милу зустріч.

Учасники, яких, на жаль, було небагато, зложили пожертви на Фонд ЛБА суму 861 дол., в тому більші пожертви склали: брат д-ра Бориса д-р Марко і Рома Ґудзяки — 500 дол. і д-ри Ярослав й Ірина Падохи — 125 дол.

Д-р Роман Барановський

ПОДІЇ

ВІДЗНАЧЕННЯ 5-ОЇ РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Ню Йорк. — Постійне Представництво України до ООН, Генеральне Консульство України в Ню Йорку, „Авіялінії України", Український Конгресовий Комітет Америки та Українська Американська Координаційна Рада влаштовують відзначення п'ятої річниці проголошення незалежности України, яке відбудеться у четвер, 22-го серпня, в Grand Ballroom готелю The Waldorf — Astoria, 301 Парк авеню в Ню Йорку. Початок о год. 6:30 вечора. Вступ — 50 дол. За квитками слід звертатися до канцелярій УККА, 203 Друга аве., тел. (212) 228-6840, та УАКРади, 140 Друга аве., тел. (212) 505-1765.

КОНЦЕРТ О. СЛОБОДЯНИКА В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — Тут у суботу, 10-го серпня, в Центрі Української Культури відбудеться сольовий концерт піяніста Олександра Слободяника. Початок о год. 8-ій вечора. Телефон для інформацій (518) 989-6479.

Повідомляємо рідних, приятелів, знайомих і рогатинців, що, сповняючи волю мого покійного мужа д-ра Олега Кудрика, тлінні останки його батька о. декана ТЕОДОЗІЯ КУДРИКА, довголітнього пароха Рогатина, перепоховані з Нового-Ульму, Німеччина до церкви Різдва Богородиці в Рогатині. Чину перепоховоронення довершив о. парох Дмитро Бігус в присутності Івано-Франківського Владики, довколишніх священиків та парафіян дня 7-го липня 1996 року.

Софія Кудрик

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА ТРИТЯКА

Абсольвента Львівської Консерваторії, Ратґерс Університету і Трентон Стейт Коледжу, скрипаля, композитора, диригента хорів і довголітнього вчителя середніх шкіл в Україні і ЗСА буде відслужена в п'ятницю 23-го серпня 1996 р. о год. 7-ій вечора

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в церкві св. Івана Хрестителя при Сенфорд Аве. в Нюарку, Н. Дж.

Родину, приятелів і знайомих запрошує до спільної молитви за душу покійного

РОДИНА

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ
повідомляє зі смутком членів УАКР та громадянство, що дня 6-го серпня 1996 р. на 81-му році життя упокоївся у Бозі

бл. п.
д-р прав
РОМАН БОРКОВСЬКИЙ

довголітній секретар Крайової Ради УАКР, член багатьох організацій та визначний громадський і політичний діяч.

Опечаленій родині складаємо найщиріші співчуття. Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що у вівторок 6-го серпня 1996 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ДЯДЬКО, КУЗЕН і ШВАҐЕР

бл. п
д-р прав
РОМАН БОРКОВСЬКИЙ

народжений 24-го січня 1915 р. в Глубічку Великім, Україна

ПАНАХИДА відбудеться в четвер 8-го серпня о год. 8-ій веч в похоронному заведенні Yonkers Funeral Home, 107 Yonkers Ave. в Йонкерсі, Н. Й.

ПОХОРОННІ відправи у п'ятницю 9-го серпня о год. 10-ій ранку в церкві св. Михаїла при Shonnard Pl., 510 N. Broadway, а опісля на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дружина — МАРІЙКА
син — ТАРАС з дружиною МАРУСЕЮ
внуки — ОЛЕНКА, ЛЯРИСА, МАРКІЯН
племінники — АННА ШМІГЕЛЬСЬКА з синами ВОЛОДИМИРОМ і РОМАНОМ і дочкою ЯРОСЛАВОЮ з родинами в Україні
— СОФІЯ ФІРАК з сином СТЕФАНОМ і дочкою ОЛЕЮ з родиною в Україні
кузин — ПЕТРО ПЕЛЕХ в Німеччині
— РОМАН ОЛИЧНИЙ в Україні
шваґер — д-р ЯРОСЛАВ СТРУМІНСЬКИЙ з родиною
родини — РОБЕРТ ВАЩУК, БАРТАШІ, ЛЕВИЦЬКІ
свати — ЕВДОКІЯ і ПАВЛО БОДНАРЕНКО
ближча і дальша родина в Україні.

У глибокому смутку повідомляємо родину, друзів та знайомих, що 31-го липня 1996 року, відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ШВАГЕР і ВУЙКО

бл. п.
АНДРІЙ ХАЩЕНКО

ПАНАХИДА у п'ятницю 9-го серпня 1996 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н, Дж.

ПОХОРОН у суботу 10-го серпня 1996 р. о год. 9:00 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Нюаку, Н. Дж., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — ЖЕНЯ
сини — ГРИГОРІЙ
— МИКОЛА
шваґри в ЗСА — ЛЕВ і ЮЛІЯНА МАЗУРЕЦЬ з дітьми РОМОЮ і МАРКОМ
— АНАТОЛІЙ і МАРІЙКА ДОМАРАЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ, ЛІДІЄЮ, ДАНИЛОМ з родинами
шваґри у Франції — ДАНИЛО і СОФІЯ ГАНЯК з донькою ЗОРЯНОЮ
— ЖАНО і НІКОЛЬ БУШЕ з дітьми НАДІЄЮ і СОФІЄЮ
кузини і племінники в Польщі — БОЛЕК і ХРИСТИНА ҐОДИЦКІ
— АНДРІЙ ҐОДИЦКІ з родиною
— ЯНУШ ҐОДИЦКІ з родиною
дальша родина в Україні, Канаді, Польщі і ЗСА.

Оксана...

(Закінчення зі стор. 1)

була вона не лише добрі оцінки в школі та повне знання англійської мови, здобула також, як стверджуємо з приємністю, серця своєї прибраної американської родини і всіх, що її в тому році пізнали.

Родина Ґіллеспі, в якій п'ятеро дітей, прийняла її як рідну сестру, а батьки, як ще одну дочку. Так і пише про неї у листах мама Джоен Фарлі-Ґіллеспі і так характеризує її прибраний дідо з Ню Йорку.

Родина Ґіллеспі з прибраною дочкою Оксаною (друга зліва).

Дж. Ґіллеспі виправдується в листах до нас, що пише так багато про цю свою улюблену прибрану дочку та її успіхи, але такі слова можна читати лише зі зворушенням, ще коли вони потверджені численними світлинами, що їх ми дістали.

Однак рік стипендії закінчився і Оксана мусіла повернутися до свого Червонограду та до своєї родини по крові.

Тимчасом тут надійшло повідомлення, що її прийняли, на підставі непересічних успіхів в науці, до Арманд Гаммер коледжу в Монтезума, Каліф., вже на наступний рік студій. З приводу її здібностей признано їй стипендію на 75 відс. оплати за коледж.

Після двох років студій вона може отримати ступінь міжнародного бакалавреату і продовжати науку на університеті в ЗСА чи в іншій країні. Але до цих 75 відс. стипендії треба ще здобути 12,000 дол. на оплату коледжу і 2,000 дол. на подорож з України.

І тут родина Ґіллеспі рішила звернутися зі закликом до української громади через „Свободу" з надією, що знайдеться українська організація або поодинокі особи, які допоможуть фінансово Оксані продовжувати студії в Америці.

Важко, почувши стільки теплих слів та такого надзвичайного відношення до прибраної дочки, не пробувати апелювати до сердець наших читачів. Хочеться зацитувати закінчення листа Дж. Ґіллеспі: „пробачте мені, що пишу і пишу так багато про нашу українську доньку, але вона справді така надзвичайна!"

Особи, зацікавлені допомогою Оксані, можуть звертатися на адресу: Mrs. Joanie Gillespie, 10748 Piper Ln., Nevada City, CA., 95959 -9403; Tel.: (916)265-6864.

Крайовий З'їзд Українського Патріярхального Товариства

1-го червня 1996 року відбувся Крайовий З'їзд делеґатів Українського Патріярхального Товариства в Ню Йорку в домі НТШ. Голова Крайової управи інж. Олександер Пришляк відкрив наради молитвою на пошану померлих членів. До ведення зборів покликано президію в складі: Роман Левицький — голова, мґр Олександер Мотиль — секретар. Після прийняття порядку нарад та вибору номінаційної і верифікаційної комісії відчитано привіти від владик УГКЦ — Митрополита філядельфійського Кир Стефана, стемфордського Кир Василя, епископа Парми Кир Роберта, епископа-помічника Кир Володимира. З окремим привітом виступив голова Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО) інж. Василь Колодчин, який ствердив досягнення мирянського руху за минулий трьохрічний період, зокрема пожвавлення праці мирян у діяспорі й Україні та вплив на скріплення релігійної свідомости.

За проведену працю Крайового Патріярхального Т-ва у ЗСА звітувала Управа, редактор журналу „Патріярхат" та його адміністратор, за Раду Мирян — Рома Гайда, голова. У звітній доповіді О. Пришляк розповів про широке листування з владиками УГКЦ в Україні з метою визнання свячень здійснених покійним Патріярхом Йосифом Сліпим. Нещодавно ці зусилля увінчались нарешті успіхом, зорганізовано було ряд зустрічей мирян з владикою Юліяном Ґбуром з України (в Ню Йорку, Філядельфії, Чікаґо, Дітройті та Вашинґтоні), відбуто ряд доповідей запрошених доповідачів по українських осередках і громадах. Сам голова теж відвідував Відділи й Делеґатури, де виголошував доповіді про великих душпастирів УГКЦеркви митрополита Андрея Шептицького і Патріярха Йосифа. На прохання Патріярха Мирослава Івана Любачівського, Крайова Управа розпочала збіркову акцію у Відділах і громадах на Львівську Богословську Академію, що вже принесла 27,000 дол. У зв'язку з підготовою Собору УГКЦеркви в жовтні ц. р. у Львові до Патріярхального Т-ва діяспори прислано з Секретаріяту Патріяршого Собору проєкт програми собору та документи з проханням подати свої альтернативні пропозиції, зауваження в богословському, соціологічному, пасторальному та правному аспектах. З цього приводу відбуто зустрічі й консультації з управами Відділів і Делеґатур на терені ЗСА, після чого Крайова Управа Патріярхального Т-ва вислала пропозиції і завваги мирян до Секретаріяту Собору в Україну. Голова КУ був у постійному контакті з Радою Мирян та її головою Ромою Гайдою, брав участь у конференції мирян 1994 року у Філядельфії. Управа співпрацювала зі Світовим Патріярхальним Об'єднанням, висилаючи обіжники з інформаціями про синодальні наради та інші церковні справи. У звітному періоді Крайова Управа ви--готовила пропам'ятні стяжки і жетони, прихід з продажі яких призначено на беатифікаційний процес Слуги Божого Андрея Шептицького та на духовно-наукові установи в Україні. За старанням Управи проведено кольпортаж книжок Івана Геля „Грані культури" Василя Маркуся „Брестейська Унія" та англомовні видання о. д-ра Ігора Мончака і Морозюка.

Закінчуючи свій звіт голова О. Пришляк, який був ініціятором і душею проведеної праці, висловив подяку членам управи, головам відділів і делєґатур, а також ред. М. Галіву та адміністраторові д-рові В. Пушкареві за важливу, віддану працю для журналу „Патріярхат" інформативного органу Патріярхального Т-ва. Зі звіту секретаря д-ра Ігоря Гайди стало відомо, що в звітному періоді відбулось шість плєнарних сходин Управи підтверджених відповідними протоколами, а також про репрезентацію Патріярхального Т-ва в громадських імпрезах.. Фінансовий звіт, що його підготував скарбник КУ Василь Никифорук, виказав приходів на 1-ше червня 1996 р. — 36,442.42 дол., розходів — 24,287.19 дол.; готівки — 12,155.23 дол. Збірка на Львівську Богословську Академію Україні проводилася окремо й осягнула суму 27,000 дол. У витратах поважну руб--рику становлять пожертви на Львівську Богословську Академію, семінарії в Україні й діяспорі, допомогу владикам в Україні, Академічній „Обнові" у Львові, Християнському Конґресові, організації „Молодь Христові" та на видавничі цілі.

За журнал „Патріярхат" звітував Микола Галів, під редакцією якого щомісячник безперебійно й точно приходить до рук читачів продовж ось уже 20-ти років, несучи інформації з життя УГКЦ діяспори й України. Звіт довголітнього адміністратора журналу д-ра Володимира Пушкаря виявив не меншу посвяту в кольпортажі та висилці видання в усі частини світу та особливу радість зі збільшення запотребування журналу в Україні у відродженій УГКЦеркві. Висловивши признання редакторові „Патріярхату", д-р Пушкар подякував також за поміч при висилці журналу Марії Шумській та Юліянові Крижанівському.

Про працю Ради Мирян звітувала голова — Рома Гайда. Вона нагадала, що Крайовий з'їзд Патріярхального Т-ва у ЗСА 1993 року відновив Раду Мирян, стверджуючи критичну потребу приєднання мирян до праці з усіх кіл церковно-релігійного життя на ширшій базі, бо помісність і визнання патріярхату є справою всіх членів УГК-Церкви. Тоді він доручив голові Ради Мирян дібрати компетентних людей для ефективної діяльности і вибрав управу Ради Мирян у складі: Рома Гайда (голова), мґр Наталія Ґавдяк, д-р Мирон Куропась, д-р Леонід Рудницький, інж. Сидір Тимяк, до яких кооптовано д-ра Любомира Гайду та д-ра Андрія Сороковського. Рада Мирян відбула конференцію на тему „До більш досконалого пізнання нашого обряду і Церкви", на якій виступили з доповідями о. д-р Андрій Чировський, о. д-р Петро Ґаладза, д-р М. і Леся Куропась, о д-р М. Шейгі.

Голова Ради Мирян брала участь в пленарних сходинах Крайової Управи Патріярхального Т-ва, де звітувала про діяльність Ради. З нагоди 400-річчя Берестейської Унії, Рада Мирян видала заяву українців-католиків Північної Америки, в якій йдеться про історичну перспективу та помісність нашої Церкви, справу визнання патріярхату, церковної цілісности в світі, проблеми апостоляту.

За Контрольну комісію звітував Ярослав Білинський, котрий висловив признання за зразкове ведення усіх діловодств Крайової Управи. Після одноголосного признання абсолюторії уступаючій управі голова УПСО інж. Василь Колодчин вручив грамоту особливого признання голові Крайового Патріярхального Т-ва О. Пришлякові за його довголітню успішну й жертвенну працю для добра Патріярхального Т-ва та Української Греко-Католицької Церкви.

Нову управу вибрано в такому складі: Олександер Пришляк (голова), Микола Галів та Василь Никифорук (заступники голови), Ігор Гайда (секретар), Роман Левицький, Оксана Луцька, Осип Труш, Василь Колодчин, Оксана Бережницька, Юліян Головчак, Рома Дигдало, Марія Шумська, члени управи. До Контрольної комісії увійшли: Василь Сосяк (голова), Степан Голуб і Христина Турченюк (Товариський суд); Олександер Мотиль, Володимир Саляк, о. диякон Юрій Малаховський (члени комісії). Статутову комісію обрано в складі: Сидір Тимяк (голова), Володимир Саляк, Роман Дубенко (члени). Журнал „Патріярхат" далі очолюватиме М. Галів, адміністратор — д-р В. Пушкар. Рада Мирян: Рома Гайда (голова), д-р Леонід Рудницький, Сидір Тимяк, д-р Мирон Куропась, д-р Андрій Сороковський.

Після з'їзду відбулася незвичайно цікава, інформативна доповідь о. д-ра Ігора Мончака на актуальну тему „Історія Самоуправної Київської Церкви".

Оксана Луцька

Композиторові В. Тритякові у вічну пам'ять

Недавно появилась у щоденнику „Свобода" сумна клепсидра, що 3-го лип-ня ц. р. відійшов у вічність відомий композитор та диригент хорів, св. п. Володимир Тритяк. Пишу ті сумні рядки тому, що за постаттю покійного вважається багатьом його життя з давноминулих літ Другої світової війни, а пізніше в переселенчих таборах в Австрії.

Покійний Володимир Тритяк, закінчивши Львівську консерваторію, зголосився до української Дивізії „Галичина" (пізніше перезваної на 1-шу Дивізію Української Національної Армії).

Осінню 1944 року опинився у місті Зіліна в Словаччині, де у 14-му Полку став диригентом Українського Хору тієї ж дивізії. Зимою 1944 і 1945 р. переходив з Дивізією через Чехо-Словаччину до Австрії, відступаючи перед большевицькою навалою. Після капітуляції Німеччини 8-го травня 1945 р. частина дивізійників перейшла до Італії, до табору полонених у Белярії, а пізніше у Ріміні, а частина залишилася в Австралії, у різних переселенчих таборах. Я з іншими дивізійниками опинився в переселенчому таборі у Вілляху, недалеко італійсько-австрійського кордону, де з часом заснувався український хор під диригентурою Михайла Проценка, а при кінці 1945 року з'явився у цьому таборі диригент Володимир Тритяк, який цей хор перебрав. Я цікавився музикою від юних літ, тому радо став членом хору. Хористами були переважно колишні дивізійники, багато з них грали на мандолінах чи ґітарах, що дуже уприємнювало наші подорожі поїздом у турне на різні концерти, а ввічливі та гарні австрійки захоплювались нашим співом і у поїздах запитували, хто ми і до якої нації належимо. З концертами ми їздили до переселенчих таборів (Ді-Пі), а також до австрійських міст. Репертуар складався головно з народних пісень і маршів, чим збагачувала рекляму української народної музики також серед чужинців.

Наш диригент виводив пісні з точністю, звертав увагу на дикцію і з великою відчутливістю інтерпретував мелодії.

Під час виступів, між першою і другою частиною концертів, виступав на сцені Володимир Третяк як знаменитий скрипаль, Його репертуаром була романтична циганська музика, дуже чисто і з душею виконана, з прекрасними мелодіями. Його поява — пристійного високого скрипаля з кучерявою фризурою захоплювала публіку, буквально піднімала її з місць в момент оплесків-овацій.

Володимир Тритяк також був дуже добрим композитором естрадної музики. Його танго „Вже осінь" (скомпоноване ще на батьківщині), а також англійський вальс „Дві зіроньки мої", скомпонований у Вілляху в Австрії, залишаться назавжди улюбленими нашими піснями. Належить відзначити, що В. Тритяк творив не тільки музику, але також писав дуже вдумливі тексти до своїх пісень. Приблизно два роки тому, його пісню „Дві зіроньки мої" виконав співочий ансамбль на Союзівці, який приїхав сюди з України. Тут, в Америці, В. Тритяк удосконалив свою музичну освіту у престижевій Консерваторії у Принстоні, здобувши диплом маґістра.

На закінчення хочу підкреслити, що у нашій естрадній музиці у діяспорі ми мали трьох корифеїв, на жаль, вже покійних, а саме: Весоловського, Гуміловича і Тритяка.

Хай ця скромна згадка буде китицею квітів на свіжу могилу композитора Володимира Тритяка від колишніх співаків його хорів, а скомпоновані ним прекрасні мелодії хай снують йому колисанку безтурботного буття у позазоряних просторах. Прощай, любий друже.

Любомир Калинич

МІЖНАРОДНИЙ КОМІТЕТ ЗАХИСТУ Журналістів повідомив, що з-поміж 23 журналістів, які загинули цього року в різних країнах світу, було восьмеро альжирців та шестеро росіян. В Альжирі журналістів убивають ісламські фундаменталісти, які вже кілька років ведуть війну проти світського уряду та всіх, хто його підтримує. А в Росії журналісти найчастіше гинуть у Чечні або ж стають жертвами мафії. Двоє журналістів загинуло цього року в Індії, по одному — в Камбоджі, Туреччині, Таджикістамі, Узбекістані, Ірляндії, Банґлядеш та на Філіппінах.

ШАНС НА ПРИМИРЕННЯ В СОМАЛІЇ з'явився після смерти генерала Айдіда, непримиренного ватажка однієї з ворогуючих між собою фракцій, що вже понад шість років ведуть виснажливу громадянську війну в цій безнадійно відсталій африканській країні. Його головний супротивник Мохаммед Алі Магді оголосив про одностороннє припинення вогню і запропонував розпочати мирні переговори під еґідою ООН. Прихильники Айдіда не відгукнулися покищо на пропозицію, мотивуючи це необхідністю обрати собі нового лідера протягом найближчих семи днів. Зусилля ООН встановити мир у Сомалії в 1993 році не увінчались успіхом і країна відтоді поринула в іще більший хаос.

ЕКОНОМІЧНЕ ПОЖВАВЛЕННЯ В ЗСА, на думку експертів, не триватиме довго, тому що спричинене воно головно купівельним бумом. Бурхлива купівля споживчих товарів на кредит має свою межу. Вже сьогодні співвідношення заборгованости споживачів до їхнього прибутку сягло рекордного рівня і, як наслідок, банки дедалі неохочіше дають позики на купівлю бу-динків, авт та інших товарів. Кількість особистих банкрутств цього року збільшилася на 15 відс. порівняно з відповідним періодом торік, а несвоєчасні оплати кредитних карток є найвищими за останні 15 років. На купівлю споживчих товарів та оплату послуг нині припадає дві третини валового національного продукту ЗСА. Хоча безробіття в ЗСА знизилося до рекордових за останні шість років 5.3 відс., майже третина нових місць праці припадає на сферу торгівлі, у тому числі половина — на торгівлю харчами та напоями. Нові місця праці з'являються також у торгівлі автами, будівельними матеріялами, городним начинням, меблями, а також на бензозаправках, у готелях та в будівництві. Якщо ближчим часом цей купівельний бум не припиниться, Федеральна рада валютних резерв змушена буде піднести відсотки банківських кредитів, щоб трохи охо-лодити економіку й запобігти значній інфляції.

Лукашенко...

(Закінчення зі стор. 1)

мічної кризи, колишній голова колгоспу й керівник парляментарної комісії в справах боротьби з організованою злочинністю, О. Лукашенко став на шлях встановлення диктаторського режиму та переслідування опозиції. Понад 200 осіб було заарештовано навесні під час виступів проти його політики, чимало людей, у тому числі депутатів, було побито та затруєно ґазом.

Некомпетентна, авторитарна політика О. Лукашенка спонукала всі політичні партії Білорусі — від націоналістів до комуністів — об'єднатися проти його диктатури. Своєю чергою О. Лукашенко заборонив будь-які масові виступи на період жнив та пообіцяв ужити дальших суворих заходів проти "антисуспільних елементів".

Виступ групи „Яра"...

(Закінчення зі стор. 1)

ма' в Ню Йорку) під керівництвом Вірляни Ткач. Це буде вечір творів українських поетес — клясиків та сучасної доби. Деякі з поезій прозвучать в піснях, музику до яких написали Роман Гурко та Ґенджі Іто. Переклад поем та віршів на англійську мову здійснили В. Ткач та Ванда Фиппс.

Спеціяльне місце у програмі вечора займе частина, присвячена 10-ій річниці чорнобильської катастрофи.

Вечір відбудеться в концертовій залі Союзівки, початок о год. 8:30 вечора. О год. 10-ій вечора розпочнеться забава, гратиме оркестра „Водограй".

Під час вікенду на оселі проходитиме виставка кераміки Дарії Ганушевської.

За інформаціями та у справі замовлення кімнат слід телефонувати на Союзівку (914) 626-5641.

